

nisterens Plan søge helt ned til Bunds i Befolkningen. Herved faar den jævne og fattige Befolkning baade de indirekte og direkte Skattebyrder paa ubillig Maade. Af disse Skatter er tillige Ølskatten saaledes konstrueret, at den truer Industrien med Stagnation paa samme Maade, som en tilsvarende Forhøjelse i vort Naboland Norge een Gang for alle standsede den norske Ølindustri, og Cigaretskatten truer paa en efter vore Skatteforhold uhørt Maade Handel og Omsætning her i Landet. Samtidig med, at dette sker, foreligger der som Led i Regeringens Finansplan et Forslag om at inddrage det hidtil bevilgede Statstilskud til Kommunerne, og Regeringen sætter samtidig ingen Kraft ind paa at skaffe Kommunerne det Tilskud til Hjelpekasserne, som de have berettiget Forventning om at faa. Det er da ikke underligt, at der just i disse Dage fra Købstadkommunerne paa deres Delegeretmøde er fremsat en Protest herimod under Hensyn til hele den Stilling, hvori Købstadkommunerne, under et hvilket som helst Styre af en hvilken som helst Partifarve, ere komne ved deres Administration af Love, Staten har givet, som ere gode, men som have paaført dem disse Byrder.

Hele denne Finanspolitik, som altsaa truer Industrien, Handelen og Kommunerne og ubilligt bebyrder den fattige og jævnt stillede Befolkning, føres nu op til Landstinget af en overordentlig svag Regering og under Udsigt til en yderligere Forværrelse. Vi mærkede allerede i de Udtalelser, som ere fremsatte af Højres Ordfører (Schovelin) i denne Sal, en triumferende Undertone i Retning af, at han havde Regeringen i sin Magt. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har forlangt, at Regeringen skal afstaa fra den Plan, den har, med Hensyn til Kultoldens Bevarelse ved en Finanslovanmærkning, og at den skal føres ud paa en særlig Lov, hvor de øvrige Toldspørgsmaal, som have været fremme, kunne samles, og hvor eventuelt andre Toldspørgsmaal kunne rejses. Det er beklageligt, at den højtærede Finansminister allerede under første Behandling gav Køb overfor dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at han ingen Kraft har til at modstaa de Krav, som i saa Henseende stilles til ham. Han gav i Virkeligheden under første Behandling saa stærkt Køb, at man maatte tro, at hans Parti allerede her i Salen havde ændret politisk Kurs paa dette Omraade. Det er højst beklageligt, at denne Politik nu føres op til Landstinget med en saadan

Svagthed som den, der præger Regeringen og Regeringspartiets Stilling paa dette Punkt. Samtidig har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fremsat et helt Skatteprogram, om hvilket man paa Grund af den Særstilling, han har her i Tinget, ikke ved, hvorvidt det er Udtryk for Anskuelse andetsteds i Partiet, men hvis Tendens i alt Fald svarer til den Tendens, som er kommen til Orde ogsaa fra Medlemmer af Højrepartiet i det andet Ting, nemlig at de direkte Skatter skulle yderligere nedsættes og de indirekte yderligere forøges. Jeg siger, at den Regering, som fører denne Politik videre frem, i dette Øjeblik kun udmærker sig ved een Ting, nemlig sin Svaghed. Ingen af denne Regerings Medlemmer er i Øjeblikket i Stand til enkeltvis at holde sig oprejst. Et Gevær kan man ikke faa til at staa ved at stille det alene, derimod kan man faa flere Geværer til at staa ved at sætte dem sammen i en Pyramide. Det Billede, jeg ser af Regeringen, er en saadan Pyramideopstilling, hvor Regeringens Medlemmer støtte Hovederne mod hinanden. En saadan Pyramideopstilling af enkeltstaaende Figurer er ikke Udtryk for nogen Styrke, og den højtærede Finansminister har Gang efter Gang under disse Forhandlinger understreget, ja paa en pinlig og opsigtvækkende Maade understreget Følelsen af sin Svaghed. Den højtærede Minister synes ligefrem at finde en Glæde i at gøre Folketinget saa svagt som muligt overfor det Landsting, han nu skal gaa til at forhandle med. Han har Gang paa Gang skildret Folketingets Stilling paa Finansloven, om hvilken vi hidtil have troet, at her var en velerhvervet Styrke, der ikke nogen Sinde vilde blive opgiven, som saa svag, at man ikke kunde foretage sig noget usædvanligt paa Finansloven uden derved at risikere, at Landstinget vilde rejse ny Kamp om Finansloven og have Styrke til at staa en saadan Kamp i alt Fald nogenlunde igennem.

Jeg tror, jeg tør sige, at man med Bekymring maa følge den videre Udvikling af disse Lovforslags Skæbne, og mit Parti ønsker ikke at bidrage til, at dette Lovgivningsværk kan gaa videre i den Form, hvori det foreligger her. Vi ville derfor stemme imod samtlige de indirekte Skatteloves Overgang til Landstinget. Vi have ment, at i den nuværende Situation var et midlertidigt Skattebeløb det eneste, som Regeringen med Grund kunde forlange, og som den i saa Fald burde have faaet. Hvis Regeringen havde foreslaaet en mid-